

رهبری مدیریت دانش در سازمان های دولتی و ابزارها

اکبر محمدزاده

چکیده

امروزه دانش و مدیریت بر آن، از مهمترین توانمندسازهای مزیت رقابتی پایدار محسوب می شود و موسسات پیشرو در دنیا، تجربه های موفق را از مدیریت دانش، کسب کرده اند. از این روست که دراکر معتقد است، شرکتهای آینده، گرداگرد دانش سازماندهی می شوند، تا گرداگرد تولید. بخش خصوصی اولین قدمها را در زمینه پیاده سازی مدیریت دانش برداشته است اما دولت با یک قدم فاصله به دنبال بخش خصوصی در حرکت است. باتوجه به اهمیت مدیریت دانش و کاربرد آن در بخش خصوصی و کسب نتایج مطلوب، این سوال مطرح می شود که آیا مدیریت دانش در بخش دولتی کاربرد دارد یا نه؟ مدیریت و اجرای متدولوژی های به کارگیری سریعتر و اثربخش تر دانش، یکی از ارزشترین رویکردهای نوی مدیریت است. دیگر دانش به منبع اقتصادی کلیدی سازمان ها تبدیل شده است و این در حالی است که سرمایه های مادی، نیروی انسانی و منابع طبیعی به عنوان منابع ثانوی سازمانها در نظر گرفته می شوند. این رویکرد نوین در "سازمانهای دانش محور" به روشنی قابل تشخیص است. بدون شک رهبران دانش شکل جدیدی از مدیران سازمانی هستند. این مدیران کاملاً در چارتهای مرسوم سازمانی نمی گنجند. این دسته از مدیران اغلب در نقاط اتصال درون سازمانها و درست در مرز اشتراک بخشها و واحدهای سازمانی یافت می شوند. پست های فرماندهی و کنترل سازمان نیز معمولاً خالی از این نوع مدیران نیستند. در این مقاله سعی شده است ابزارها و محورهای کلیدی رهبری مدیریت دانش مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد.

واژه های کلیدی: رهبری، مدیریت دانش، سازمان، نیروی انسانی